Callion Kaiku

RYHDÄN SUKUSEURA - TAMMELAN BUCHT-SUKU

SUKULEHTI NO 3 HUHTIKUU 2014

Toimittajalta

Joka kolmas vuosi järjestettävä sukukokous ja -tapaaminen järjestettiin Tammelan Hykkilän kylätalossa Ahjolassa, mikä kokouspaikkana oli sopiva, asuuhan kylässä Tammelan Bucht-suvun jäseniä useammassakin talossa. Mukana oli suvun jäseniä myös Ruotsista ja Norjasta, joihin suuntiin suvun yhteistyö onkin vilkastumassa. Sukuseura sai uusia jäseniä, jotka toivotamme sydämellisesti tervetulleiksi mukaan toimintaan. Myös hallitus sai uusia jäseniä. Sivuilla olevien valokuvien kautta voimme palata juhlan tunnelmiin.

Lehdessämme on tuttuun tapaan kerrottu suvun varhaisempien vaiheiden tutkimuksesta. Mukana on myös muisteluja ja tietysti Sukukuvassa-sivulla esitellään suvun nuori jäsen mielenkiintoisessa ammatissa. Suvun vanhasta rusthollari Sakari Sakarinpojan raamatusta on kuvia ja vähän tarinaakin.

Sukujuhlien lisäksi seura pyrkii järjestämään muitakin tapahtumia. Kesällä 2012 ohjelmassa oli suosiota saavuttanut retkeily Torrolle. Taas keväällä toukokuun 25. päivänä on mahdollisuus retkeilyyn. Tule mukaan! Katso ohjelma takakannesta! Retkellä voit tutustua suvun asuinsijoihin ja tavata sukulaisia!

Tämä lehti jaetaan sukuseuran jäsenille jäsenetuna. Toivottavasti lehtemme lisää kiinnostusta toimintaamme kohtaan ja kannustaa myös lisää sukulaisia liittymään seuraamme ja vahvistamaan siten toimintamahdollisuuksia.

Ryhdän Sukuseura ry perustettiin Mikko Juhonpoika ja Maria Mikontytär Ryhdän jälkeläisten toisessa sukukokouksessa 21.8.1994.

Seurassa toimii Mikko ja Maria Ryhdän jälkeläisten ohella muutakin kautta Tammelan Bucht-sukuun kuuluvia.

Kuluvana vuonna sukuseura saavuttaa siis 20 vuoden iän. Toiminta alkoi kuitenkin jo vuonna 1992.

Mikko Leino

http://ryhdan.sukuseura.fi/

Sukuseuran hallitus 2014-2016

Harri Ojansuu, puheenjohtaja
0408374322
Erkki Tiensuu, tutkimus
0503523176
Kaisa Jokela, tapahtumat
0505934397
Lauri Terho, sukutiedot, tutkimus
0505409847
Leena Toivonen, jäsenasiat
0500535476
Leila Taittonen, kansainv. asiat
0443478563
Pekka Anttila, tapahtumat
0505920852
Riikka Kaleva, talous
0500523891
Risto Ylitalo, kansainv. asiat
0408663204
Sanna Vesala, tapahtumat
0407506597
Seija Juntunen, tapahtumat
0505359229
Pertti Lehtovirta, tapahtumat
0451281657
Heikki Leino, tapahtumat, vpj
0503275040
Antti Erkkilä, tapahtumat
0414345680
Mikko Leino sihteeri ja
Callion Kaiku, 0503098704
callionkaiku@gmail.com

Jäsenmaksut (20e) tilille FI03 5025 3340 0400

Callion Kaiku - Ryhdän sukuseuran jäsenlehti, ilmestyy kerran vuodessa. Toimituksen osoite, aineisto ja osoitteenmuutokset callionkaiku@gmail.com.
Rauman Offsetpaino, painosmäärä 250 kpl ISSN 2342-0421

Turussa kirkossa, kirjastossa ja arkistossa

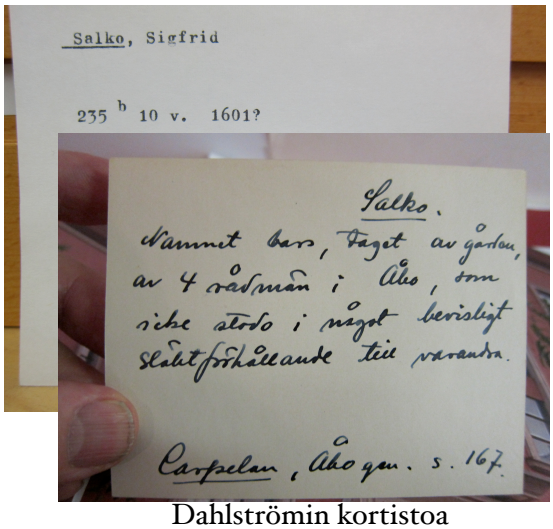

Dahlströmin kortistoa

Taas kävivät Lauri, Erkki, Risto ja Mikko 19.2. Turussa. Kohteena olivat maakunta-arkisto, Yliopiston ja Åbo Akademiin kirjastot sekä tuomiokirkko. Erkillä oli mukanaan sukututkimuskurssinsa oppilaita, joille hän järjesti samalla opintomatkan. Etukäteen oli valmisteltu kysymyksiä, joihin voisi löytyä vastauksia vierailukohteista. Kysymys oli edelleen, kuka oli Sven Buchtin vaimo? Oliko hän Salko/Salkerius-sukua Turusta Skolgatanin varrelta? Johtolankana on Turussa v. 1600 syntynyt Kirsti-tytär ja hänen vaiheensa Uskelan kirkkoherra Christiernus Simonis Agricolan puolisona. Perhe joutui puolustamaan kunniaansa oikeudessa. Pöytäkirjoista käy ilmi tietoja Kirstin sukulaisuussuhteista, jotka saattavat antaa vastauksen.

Maakunta-arkistossa Turun Seudun Sukututkijoiden pj Sari Ahonen paneutui opastusvuorossa ollessaan ongelmiimme ja saimmekin hyviä vihjeitä. Ja koska maailma on pieni, kertoi Sari Ryhtä-nimen kuultuaan, viettäneensä lapsena kesiään Ryhtä-sukuun kuuluvassa talossa Tammelan Kalliossa. Siis melkein sukua, vaikka sanoi ettei olekaan!

Edellisellä vierailulla Åbo Akademiin kirjastoon, saimme jo vihjeitä, jotka saattaisivat antaa vastauksia kysymyksiimme. Kirjaston edustaja muistikin edellisen käyntimme ja lupasi jatkossakin apuaan. Lähetämme hänelle tarkennuksia kysymyksiin, jotka meitä kiinnostavat.

Haudattujen luettoloa tutkimassa Turun tuomiokirkossa

Mielenkiintoinen oli käyntimme Turun tuomiokirkkoon, jonne ajattelimme poiketa lähinnä "matkamiesten mieltä kohottavien vaikutteiden vuoksi". Laurin mieltä kohotti heti kirkon oppaan kysymys , millä kielellä haluaisimme palvelua. "Suomikin käy", ilmoitimme. Kun kävi ilmi tammelalaisuutemme, innostui opas kertomaan muutamaa päivää aikaisemmin vierailleesta saksalaisten rouvien ryhmästä. He kertoivat olevansa suomalaisten hakkapeliittojen jälkeläisiä. Varhaiset esi-isät olivat kunniallisesti avioituneet ja perustaneet perheen. Ja esi-isien yhteydessä mainittiin erityisesti Tammela! Olimmepa yllättyneitä! Mahdollisia kaukaisia Saksan serkkuja täällä olisi siis juuri käynyt. Olihan meillä kaikilla useampiakin esi-isiä tai muita sukulaisia tammelalaisten hakkapeliittojen joukossa! Tässäpä mainio yllätys sukututkijoille. Kannustaa harrastusta eteenpäin!

Ystävällisesti oppaat myös katsoivat luetteloistaan, olisiko Turun tuomiokirkkoon haudattu Bucht-nimisiä vainajia. Eipä löytynyt. Yksi opas tosin muisteli nähneensä Utön saarella yksinäisen haudan, jossa vainajan nimi olisi Bucht, tai ainakin sinne päin. Osoitteita vaihdettiin ja tietoja luvattiin vaihtaa.

Oli taas mainio reissu. Seuraavaksi sitten Hämeenlinnaan./ML

ETSINTÄKUULUTUS

MÅRTEN SIGFREDSSON SALKO / SALCERUS

-Mårten valittiin Turussa raatimieheksi 11.5.1625. Hän kuoli 3kk. myöhemmin.

-haudattu1625: *"Julius 2. Salko Morthen på Skoolgatun in vthj kyrckian medf 3 klockor, 1 ringningh; sol:t – 9 ¼ daler"*

-haudattu myös hänen isä tai veli vuodelta 1612: *"Aprilis 19. Sidfred Salko på Scholgatan (in kyrckian) med alle klokor; solt:t – 9 1/4daler"*

-"Koulutuvankadun varrella oli kaksi tunnettua taloa Parturi ja Salko, joista jälkimäinen oli Salko eli Salkerus-nimisen tunnetun porvarissuvun kotitalo". (Turun kaupungin historia 1521-1600) Koulutuvankatua kutsuttiin myöhemmin TEINIKADUKSI.

(Mårtenin poika Thomas kävi myöhemmin myös oikeutta äitinsä perinnöstä. Walborg kuollut todennäköisesti 1640-luvun loppupuolella. (KA mf. ES 1747 (cc 6) Sauvon käräjät 25. – 26. 10.1647 f. 227 ja Sauvon käräjät 6.3.1648 f. 259 ja Sauvon käräjät 12.5.1648 f. 273.)

TURUN KESKUSTA

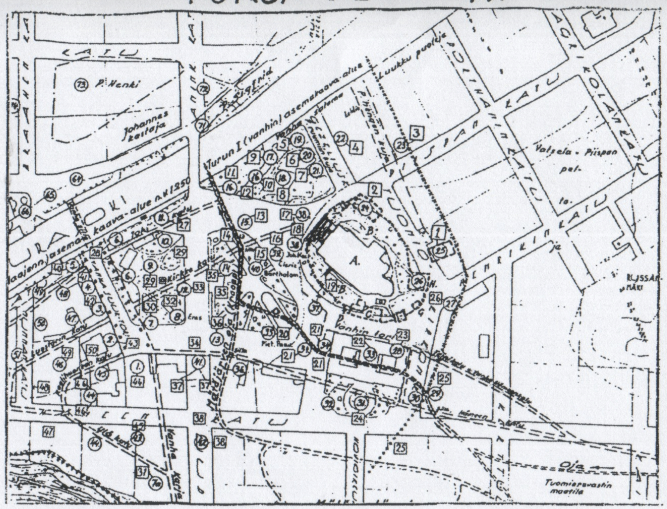

JACOB MICHELSSON FINCKENBERG † 1590 — ∞ — ANNA KNUUTINT. i: CANTUS JOHNNIS Ä: HEBLA SKYTTE

HENRIK ERIKSSON WIJNTAPPARE RÄLSSIMIES SAUVO/HEMBÖLE BOOSE AATELISS. 275. — ∞ — WALBORG JACOBdr. FINCKENBERG AATELISSUKU 159 TUKHOLMAN RITARIHUONE

SIGFRED SALKO/SALCERUS — ∞ — ÄITI ?

LAINAUS: KARININ ÄITI OLI SIIS TUOMAKSEN SEKKU YHTEINEN ISÄ TAI ÄITI TUOMAKSESTA 3 JA KARINISTA 4 SUKUPOLVEA TAAKSEPÄIN.

RAATIMIES MÅRTEN SIGFREDSSON SALKO/SALCERUS † h.3.7.1625 — ∞ — WALBORG HENRICDOTTER BOOSE

SWENIN PUOLISO MÅRTEN WAL ? WIN TAI BORGIN SISAR — ∞ — MAJOITUSMESTARI SWEN BUCHT

SIMON NILSSON KUOLI KIRKHOLMAN TAISTELUSSA (17.9.1605) — ∞ — BRITA SIGFRED dr.

THOMAS MÅRTENSSON SALCERUS

KIRSTI BUCHT * n.1600 TURKU — ∞ — KRISTER SIMONP. AGRICOLA * 1593 † 1662

USKELAN OIKEUDENKÄYNTI

KARIN AGRICOLA

FINCKENBERG,vanha suomalainen rällssisuku. Vanhin varmuudella tunnettu kantaisä Jacob Michelsson, pohjoissuomen vouti. Eli 1588 – mutta kuollut 1590. Isoisä ollut Jacob nimeltään ja oli Turun pormestari. Suku aateloitu arpajaisilla (arvottuna) 14.2.1627 N:o159. Aluksi sukua kutsuttiin Arvid Jacobsonin suvuksi suomessa. Vasta myöhemmin kutsuivat itseään Finckenbergiksi (laillistettu 1634 valtiopäivillä). Suku kohotettiin 3.11.1778 oikaistuun ritariluokkaan. Suku ei esiintynyt Ruotsissa 1809 jälkeen, mutta merkittiin 24.1.1818 Suomalaiseen Ritarihuoneeseen N:o 8. Aatelisuus jatkui miespuolelta vain 4.9.1886. Yksi aiemmin ei tunnettu anoi hyväksyntää ja kirjoitettiin 21.12.1933 Suomen Ritarihuoneeseen. Ruotsalaisen Ritarihuoneen johdon päätöksellä 22.1.2007 tämä haara vietiin suvun sukutauluun Ruotsin Ritarihuoneessa. Boose suku aateloitiin (N:o 275) ilmeisesti samaan aikaan. Suvuilla oli sama aatelisvaakuna.

9.9.2012 LAURI TERHO

Etsintäkuulutus:

Suvun kantaisän Sven Buchtin vaimo

Sven Buchtin vaimon jäljille päästiin 1653 kirjoitetun raastuvanoikeuden pöytäkirjan kautta. Uskelassa 27.4.1653 käydystä oikeudenkäynnistä on kirjoitettu 20-sivuinen kertomus, jonka V. J. Kallio on suomentanut. Oikeus käytiin papintytär Karin Agricolan ja ylioppilas Tuomas Martinpojan kesken. Syksyllä 1650 Uskelan silloinen kirkkoherra Krister Simonpoika Agricola otti lapsilleen kotiopettajaksi erään vaimonsa sukulaisen, ylioppilas Tuomas Martinpojan, jonka sukunimenä oli Salko eli Salkerus. Tämä oli alku häväistysjuttuun, joka herätti huomiota paikkakunnan ulkopuolellakin. Tuomas ihastui kirkkoherran tyttäreen, mutta kun hän ei saanut hyväksyntää alkoi, Tuomas levittää Karinista halventavia juoruja. Asia kehittyi lopulta Agricolan perheen kannalta niin kiusalliseksi, että kirkkoherra katsoi olevansa pakotettu vaatimaan sen oikeudellista tutkimista.

Lainauksia pöytäkirjasta:

-"kirkkoherran vaimo Kirsti kertoi heti asiasta pojalleen Kristerille, vävylleen Tuomas Pakkaleniukselle ja veljelleen Sakari Sveninpojalle joka oli Tammelan pitäjän Kalliosta."

-"kerran aterian jälkeen Krister Agricola kääntyi suuttuneena Tuomaksen puoleen ja lausui, Mitä puhetta se on, että te kositte minun tytärtäni? Tämä on synti ja häpeä, sillä te olette läheistä sukua. Sukulaisuus oli sellainen, että heillä oli yhteinen esi-isä tai-äiti. Tuomaksesta kolme ja Karinista neljä polvea taaksepäin. (lisäys: Karinin äiti oli siis Tuomaksen serkku)

Kysymyksen käsittelyssä mainitaan myöskin kaksi Horn-suvun jäsentä. Arvid Horn k. 26.2.1653, joka omisti Vuorentaan ja Karin Horn, joka omisti Haalin Perttelissä. He olivat Agricolien perhetuttuja. Arvid esiintyy todistajana oikeudenkäynnissä ja Karin Horn vei Karin Agricolan mukanaan muuttaessaan Haaliin. (lisäys: Svenin tytär Kirsti oli Arvid Hornin perhetuttu. Uskelan tapahtumissa esiintyy myöskin Svenin poika Sakari)

Muut lähteet:

Tuomas Martinpojan vanhemmat olivat: Isä, Mårten Sigfredsson Salko, valittu Turussa raatimieheksi 11.5.1625, haudattu "Mårten på Skoolgatun 2.7.1625. Äiti, Walborg Henriksdotter Boose. Boose on aatelissuku, jonka sukupolvet tunnetaan hyvin. Walborgilta ei sopivia sisaria löydy, joten Svenin vaimo löytyy Salko-suvun puolelta. Kirjassa Turun Kaupungin Historia 1521-1600 mainitaan, että Koulutuvankadun varrella oli kaksi tunnettua taloa, Parturi ja Salko, joista jälkimmäinen oli Salko- eli Salkerus-nimisen tunnetun porvarissuvun kotitalo. Koulutuvankatu, jota myöhemmin sanottiin Teinikaduksi, kulki Hämeentullin suuntaan. Se lienee ollut Turun vanhin tuloväylä.

Vanhojen asiakirjojen tutkiminen sukuseuramme toimesta ei tietenkään onnistu. Myöskin rahavaramme ovat hyvin niukat. Kuitenkin haluaisimme kantaisästämme ja hänen vaimostaan tietää tarkemmin. Jos jollakin on heistä tietoa tai on halukas meitä auttamaan tavalla tai toisella, olisimme hyvin kiitollisia. Lisäselvityksiä ja tarkennuksia toimitamme tarvittaessa.

Lauri Terho, tutkimusvastaava

Sukukuvassa

Liisa Juntunen

Liisa Juntunen (s. 1980) on Helsingissä asuva elokuvatuottaja. Hän valmistui ammattikorkeakoulu Stadiasta medianomiksi vuonna 2005. Hän on tuottanut elokuvia vuodesta 2007 lähtien ja perustanut oman tuotantoyhtiönsä napafilms Oy:n vuonna 2009. Hän on työskennellyt useissa fiktio- ja dokumentti-elokuvatuotannoissa tuotantopäällikkönä, tuotanto-assistenttina ja markkinointi-päällikkönä mm. elokuvissa Postia pappi Jaakobille, Kielletty Hedelmä, Tali-Ihantala 1944. Hän on tuottanut mm. dokumentti-elokuvat Tatska, Alppikatu 25, Päivänsankari, Sylistä syliin ja Venäjän vapain mies, joka oli ehdolla Jussi-palkinnolle. (Wikipedia)

”Mun ultimate haave elämässä on, että voisin tehdä osaltani maailmasta paremman paikan. Välillä mietinkin, että mitä mä teen elokuva-alalla! Miksi en ole jossain Amazonin metsässä rapsuttelemassa apinoita tai tee jotain muuta konkreettista. Mutta jos voin elokuvilla vaikuttaa toisiin ihmisiin, kuten ne ovat vaikuttaneet minuun, laajentaa jonkun käsityksiä tai maailmankuvaa, niin se on jo paljon. Vuonna 2009 perustin oman tuotantofirmani. Sen jälkeen olen ollut kiireinen omissa projekteissa, jotka on kuitenkin omia sydänmurusia.”(sylvi.fi)

Onko sinulla yhteyksiä sukujuurillesi Tammelaan?
Käyn useamman kerran vuodessa lepäilemässä mökillä ja tapaamassa enoani. Tammela on ollut vahvasti lapsuuteen liittyvä paikkakunta ja nyt aikuisena sen on vähän kuin löytänyt uudestaan ja uudella tavalla mikä on tosi kivaa. 2012 valmistui elokuva Tatska, joka itse asiassa sijoittui Forssaan (http://www.napafilms.fi/tatska-tattoo/). Tuon projektin aikana tuolle seudulle tuli uusi yllättävä ja intensiivinen kontakti.

Äitisi Seija on sukututkija. Seuraatko tuloksia?
Äiti päivittää kyllä muakin aina sukututkimus-asioissa ja kertoo uusista "löydöistään" ja tapahtumista!

Mikä työssäsi on ajankohtaisilta tällä hetkellä?
Nyt työn alla on Ice Queens, kanadalaisen ohjaajan kanssa työn alla oleva elokuva, joka kertoo Rovaniemeläisestä cheerleader joukkueeseta ja sen omistautuneesta valmentajasta. Elokuvaa on kuvattu jo kaksi vuotta ja se tulee kansainväliseen levitykseen. Elokuva valmistunee 2014, mutta julkaisuajankohtaa Suomessa ei vielä tarkalleen tiedetä. Se on energinen, ihana nuorten naisten elämästä kertova elokuva, joka muistuttaa meille kaikille yhdessä tekemisen ja toistemme auttamisen tärkeydestä. Ja minusta on ollut tosi ihanaa tehdä elokuvaa Rovaniemellä sen jälkeen kun edellistä tehtiin 3 vuotta Moskovassa.

Näkymiä sukujuhlasta 4.8.2014. Lisää kuvia löytyy osoitteesta http://www.ryhdan.sukuseura.fi/
Tapahtumaan osallistui 123 henkeä.
Juhlaesitelmän piti Arja Mikluha.

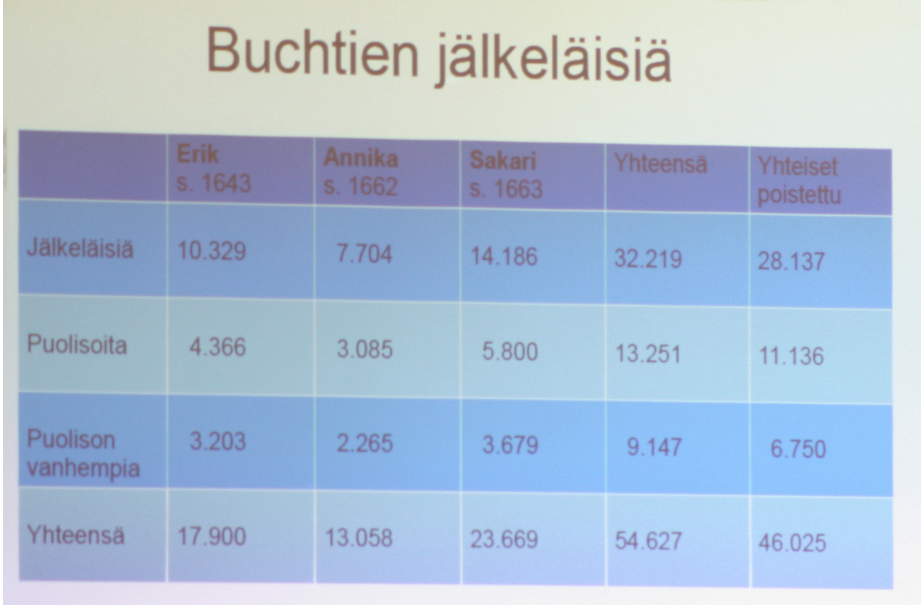

Buchtien jälkeläisiä

	Erik s. 1643	Annika s. 1662	Sakari s. 1663	Yhteensä	Yhteiset poistettu
Jälkeläisiä	10.329	7.704	14.186	32.219	28.137
Puolisoita	4.366	3.085	5.800	13.251	11.136
Puolison vanhempia	3.203	2.265	3.679	9.147	6.750
Yhteensä	17.900	13.058	23.669	54.627	46.025

Suvun nenät, aidot ja oikeat?

Vasemmalla Owe Bucht, Luulaja, Ruotsi ja oikealla Pekka Ryhtä, Tammela, Suomi. Kuva otettu Kallion Niemelässä 4.8.2013. Yhteinen esi-isä Sakari Sveninpoika Bucht, kuollut 4.2.1706 Tammelassa Vasemmalla Mikko Ryhtä, Pekan iso-isä.. Toimitus ottaa vastaan lisää tulkintoja nenäasiasta. Ne nenät, nääs!

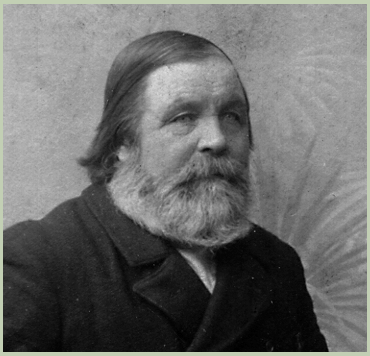

50 vuotta

Älä aina kysy miksi
Tuhansien joukosta löysimme toisemme
Paljon on tekemättömiä töitä
Valvottuja öitä
Älä vaan kysy miksi.

On suven ylväät ruusut
ujot leinikit meille kukkineet.
On nähty myrskyt - sekä
Tyynet veet.
Älä kysy miksi.

Yhdessä olemme itkeneet.
Enemmän kuin surun
kyyneleet.
Ilon nurun kyyneleet
On poskillamme viipyneet.
Älä vaan kysy miksi.

Kyllä elämän arjessa
haaveilla - toivoa saa.
Yhdessä etsien varmasti
löydämme kauniin onnen
satumaan.
Älä vaan aina kysy miksi.

24.7.2004
Irma Notkola
Miehikkälä

Puheenjohtajalta:

Viime vuoden elokuun alun Hakkapeliitta -viikonlopun yhteydessä pidetty sukutapaaminen oli onnistunut. Saimme mukaan sukutapaamiseemme Norjasta ja Ruotsista yhteensä lähes kymmenkunta sukulaista ja runsaasti paikallisia buchtilaisia – sukujuhlassa Hykkilän-Lunkaan nuorisoseurantalolla Tammelan Ahjolassa oli paikalla väkeä yhteensä yli 120 henkilöä. Tässä erityiskiitos kaikille sukujuhlamme järjestäjille ja esiintyjille sekä tietenkin teille kaikille osallistujille. Sukukokouksessa valittiin uusi hallitus, jonka kokoonpano selviää muualla sukulehdessä. Lämmin kiitos hallitustyön lopettaneelle ja pitkään puurtaneelle Tellervo Mattilalle ansiokkaasta työstä sukuseuramme hyväksi ja samalla toivotamme tervetulleeksi sukuseuran hallitukseen uudet jäsenet Antti Erkkilän, Pertti Lehtovirran ja Heikki Leinon. Seuraava sukutapaaminen järjestetään kolmen vuoden päästä vuonna 2016.

Näin lopuksi meille kaikille vinkki, miten voi saada mielihyvähormonit hyrräämään Väestöliiton Perheverkon asiantuntijalääkärin, lastenpsykiatri Raisa Cacciatoren sanoin:
Toimi näin: 1) Nuku riittävästi, 2) Harrasta liikuntaa, 3) Keskity siihen, mitä teet, 4) Vietä aikaa sinulle tärkeiden ihmisten kanssa, 5) Älä pelkää irrotella ja hassutella, 6) Salli itsellesi myös laiskottelu, 7) Ajattele hyvää itsestäsi ja 8) Opettele hyväksymään omat omituisuutesi. Tuntuvat melko hyvin uskottavilta ja ymmärrettäviltä ohjeilta noudattaa.

Toivomme jatkossa entistä enemmän yhteistä aikaa ja yhteisiä tapaamisia sukulaisten kesken, joten älä epäröi ilmaista ajatuksiasi ja lähettää sukukirjoituksiasi sukuseuramme käyttöön sekä osallistua yhteisiin retkiin ja muihin sukutapahtumiin.

Nautitaan täysin rinnoin buchtilaisuudesta!

Hyvää ja tervettä vuoden 2014 jatkoa teille kaikille!

Terveisin Harri

Kallion rusthollari Sakari Sakarinpojan Raamattu

Sakari Sakarinpojan raamattu oli tarkoitettu kulkemaan suvussa perintönä ja onkin edelleen tarkassa hoidossa Ryhdän Sakarintalon nykyisen isäntäväen hoivissa Kallion Niemelässä. Raamattu on painettu Turussa 28. elokuuta 1758. Kyseessä on kolmas Anders Lizeliuksen toimittama raamattupainos. Samana vuonna alkoi ilmestyä myös Antti Lizeliuksen toimittamana ensimmäinen suomenkielinen sanomalehti, Suomenkieliset Tieto-Sanomat. Kyseessä oli siis merkittävä vuosi suomenkielisen kirjallisuuden ja lehdistön kannalta.

Sakari Sakarinpoika (13.8.1707 - 24.10.1773) oli isäntänä Kallion rusthollissa. Siten Ryhdän taloa silloin kutsuttiin. Sakari kantoi suvun perinteistä nimeä kuten isänsäkin niin ikään Sakari Sakarinpoika (1663-1741) nimeltään. Sukuun kastettiin sittemmin myös kolmas peräkkäinen Sakari Sakarinpoika.

Raamatun hankkinut Sakari Bucht oli jahtivouti ja valittiin lisäksi Tammelan seurakunnan kuudennusmieheksi vuonna 1755. Kuudennusmiehet Kälkkä, Bucht ja Nopola saivat 1756 huomautuksen, koska eivät olleet lukkarin kantelun perusteella riittävästi valvoneet lasten opetusta. Sakarin poika Jaakko (3.7.1729-9.6.1792) ja Heikki Nopolan Anna-tytär avioituivat ja Jaakko jatkoi sittemmin isäntänä. Myös Kälkältä naitiin myöhemmin Ryhdälle emäntä, kun Jaakko Jaakonpoika ja Riitta Juhontytär Kälkkä avioituivat 27.6.1794.

Raamattua hankkiessaan ja kansitekstiä sanellessaan Sakari oli jo 61-vuotias. Loppu tulikin kahden vuoden kuluttua. On helppo kuvitella, miten uusi komea Raamattu oli esillä isännän muistotilaisuudessa pirtin pöydällä. Isännyys oli siirtynyt Jaakko-pojalle jo 1757. Emännäkseen Jaakko oli ottanut Anna Heikintyttären Teuron Nopolasta vuonna 1754.

ML

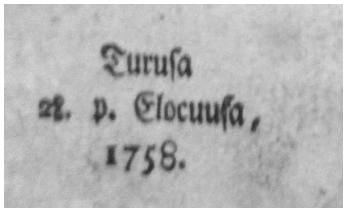

Temän Biblian olen minä Kallion Rusthollari Zacharias Zachariaxen poika lahjoittanut minun Rackalle Pojalleni Jacob Zachariaxen pojalle, ja henen jelken tulevaisillens, nijn että mainittu kallis Kirja pitä perillinen perillisen jelken aina tesä Rusthollisa oleman. Kallion Rusthollisa Sinä 26 pnä Helmekuusa vuona 1771

Talvisodan aikana Kallion Niemelässä

Sodan alkamisesta ja loppumisesta en kerro tässä nyt laajemmin, vain sen, että Sylvi-äidilläni (28 v.) oli neljä pientä lasta: Sinikka 7 v, Jukka 5 v, Pekka 3 v, ja Seija n. 4 kk ja isämmekin oli jo lähtenyt sotaan. Asuimme Karkkilan Haukkamäessä lähellä Högforsin tehdasta, jossa valmistettiin sotatarvikkeita. Tehdas oli koko sodan ajan pommitusten kohteena, mutta onneksi se säilyi vahingoittumattomana.
Tammelassa asuva isoenoni Kalle oli ottanut puhelimella yhteyttä Forssassa asuvaan äidin isosiskoon, Impi-tätiimme ja sanonut: ”Hommataan Sylvi ja ”mukulat” pois sieltä sodan jaloista tänne Niemelään. Täällä on kyllä tilaa, vaikka olemmekin jo majoittaneet 4 evakkoperhettä”! Saamansa puhelun jälkeen Impi lähtikin aika pian meille avuksi ja saattamaan meitä matkalle. Kalle-eno oli ollut kovasti huolissaan sisarensa

Kalle Ryhtä ja Naima Touru kihlakuvassa

”Lyytin” (Maria Lyydian) tyttären perheestä. Hänhän olikin luonteeltaan hyvä ja huolehtivainen. Tuonnempana kerron, miten sen oikein omakohtaisesti koin! Tästä sota-ajasta saat lisää tietoa lukemalla internetistä: www.karkkila.fi/yhteiskoulu. (Tein viime syksynä ”pikku historiikin ” entisen kouluni 100-vuotisjuhlaan. Se kertoo ”Sodan ja laman vuosista v. 1939-1948).

Noin viikon kuluttua varhain aamulla lähdimme linja-autolla kohti Forssaa, jossa olimme vasta puolen päivän aikoihin. Matka kesti kauan, koska siihen aikaan ei ollut vielä pikatietä, eikä suoraa linja-autovuoroa Karkkilasta Forssaan, vaan kiertelimme eri paikkakuntien kautta. Perillä meitä oli vastassa äitimme serkku, Leinon Aili ja muitakin sukulaisiamme. Heillä oli potkukelkat mukanaan, koska ei ollut ”pirssiä” saatavana, kun autotkin oli viety sotatantereelle. He saattoivat meidät Uuteenkylään, jossa Aili asui äitinsä Hilma Leinon kanssa. Hilma oli Kalle-enon nuorin sisar, joka oli aikanaan avioitunut kotinsa (Sakarin talo) naapurissa asuneen Kalle Leinon kanssa ja sitten muuttaneet Forssaan. Leinoilla olinkin käynyt usein, kun perheeni vielä asui Forssassa. Hilma-mamma oli perheelleni hyvin läheinen ja kutsuimmekin häntä ”Leinon mammaksi”. (Hänestäkin minulla on niin paljon hyviä ja hauskoja muistoja, että hän ansaitsisi ihan omat muistelmansa. Aika näyttää, miten käy?)

Leinon mamma oli varannut syötävää ja pani meidät sitten lepäämään ja odottelemaan hakijaa sinne Niemelään. Illemmalla saapuikin sitten Sakarin eno itse. Hän oli leppoisan oloinen, isokokoinen n. kuusikymppinen mies, hymyili ja sanoi, että lähdetään nyt sinne ”Sakarille” ennen pimeän tuloa. Näin ensimmäisen kerran isoenoni Kallen – tai en ainakaan muistanut aikaisempia tapaamisia.

Pihalla seisoi hevonen ja iso kirkkoreki meitä odottamassa. Mahduimme siihen hyvin. Eno peitteli meidät lampaantaljoilla. Pakkasta oli yli -30C°. Sinisellä iltataivaalla näkyi kuun puolikas ja tähtiä. Hevonen juosta ”hölkytteli” iloisesti kotia kohden – tuttua tietä – aisakello kilisten. Muistan tämän hyvin, koska se oli ensimmäinen kerta, kun olin tällaisessa hevoskyydissä. Ja oli niin turvallinen ja hyvä olo, kun ei tarvinnut pelätä

Sylvi ja lapset Nurmelassa. v 1944

pommituksia. Nuorimmat sisarukseni nukkuivat ja äitikin torkahteli. Hän oli aika väsynyt vielä sairautensa jälkeen. Matka meni nopeasti (n. 10 km) ja olimmekin jo Niemelän pihalla.

Talvisodan aikana Kallion Niemelässä

Sodan alkamisesta ja loppumisesta en kerro tässä nyt laajemmin, vain sen, että Sylvi-äidilläni (28 v.) oli neljä pientä lasta: Sinikka 7 v, Jukka 5 v, Pekka 3 v, ja Seija n. 4 kk ja isämmekin oli jo lähtenyt sotaan. Asuimme Karkkilan Haukkamäessä lähellä Högforsin tehdasta, jossa valmistettiin sotatarvikkeita. Tehdas oli koko sodan ajan pommitusten kohteena, mutta onneksi se säilyi vahingoittumattomana.
Tammelassa asuva isoenoni Kalle oli ottanut puhelimella yhteyttä Forssassa asuvaan äidin isosiskoon, Impi-tätiimme ja sanonut: ”Hommataan Sylvi ja ”mukulat” pois sieltä sodan jaloista tänne Niemelään. Täällä on kyllä tilaa, vaikka olemmekin jo majoittaneet 4 evakkoperhettä”! Saamansa puhelun jälkeen Impi lähtikin aika pian meille avuksi ja saattamaan meitä matkalle. Kalle-eno oli ollut kovasti huolissaan sisarensa ”Lyytin” (Maria Lyydian) tyttären perheestä. Hänhän olikin luonteeltaan hyvä ja huolehtivainen. Tuonnempana kerron, miten sen oikein omakohtaisesti koin! Tästä sota-ajasta saat lisää tietoa lukemalla internetistä: www.karkkila.fi/yhteiskoulu. (Tein viime syksynä ”pikku historiikin ” entisen kouluni 100-vuotisjuhlaan. Se kertoo ”Sodan ja laman vuosista v. 1939-1948).

Noin viikon kuluttua varhain aamulla lähdimme linja-autolla kohti Forssaa, jossa olimme vasta puolen päivän aikoihin. Matka kesti kauan, koska siihen aikaan ei ollut vielä pikatietä, eikä suoraa linja-autovuoroa Karkkilasta Forssaan, vaan kiertelimme eri paikkakuntien kautta. Perillä meitä oli vastassa äitimme serkku, Leinon Aili ja muitakin sukulaisiamme. Heillä oli potkukelkat mukanaan, koska ei ollut ”pirssiä” saatavana, kun autotkin oli viety sotatantereelle. He saattoivat meidät Uuteenkylään, jossa Aili asui äitinsä Hilma Leinon kanssa. Hilma oli Kalle-enon nuorin sisar, joka oli aikanaan avioitunut kotinsa (Sakarin talo) naapurissa asuneen Kalle Leinon kanssa ja sitten muuttaneet Forssaan. Leinoilla olinkin käynyt usein, kun perheeni vielä asui Forssassa. Hilma-mamma oli perheelleni hyvin läheinen ja kutsuimmekin häntä ”Leinon mammaksi”. (Hänestäkin minulla on niin paljon hyviä ja hauskoja muistoja, että hän ansaitsisi ihan omat muistelmansa. Aika näyttää, miten käy?)

Leinon mamma oli varannut syötävää ja pani meidät sitten lepäämään ja odottelemaan hakijaa sinne Niemelään. Illemmalla saapuikin sitten Sakarin eno itse. Hän oli leppoisan oloinen, isokokoinen n. kuusikymppinen mies, hymyili ja sanoi, että lähdetään nyt sinne ”Sakarille” ennen pimeän tuloa. Näin ensimmäisen kerran isoenoni Kallen – tai en ainakaan muistanut aikaisempia tapaamisia.

Pihalla seisoi hevonen ja iso kirkkoreki meitä odottamassa. Mahduimme siihen hyvin. Eno peitteli meidät lampaantaljoilla. Pakkasta oli yli -30C°. Sinisellä iltataivaalla näkyi kuun puolikas ja tähtiä. Hevonen juosta ”hölkytteli” iloisesti kotia kohden – tuttua tietä – aisakello kilisten. Muistan tämän hyvin, koska se oli ensimmäinen kerta, kun olin tällaisessa hevoskyydissä. Ja oli niin turvallinen ja hyvä olo, kun ei tarvinnut pelätä pommituksia. Nuorimmat sisarukseni nukkuivat ja äitikin torkahteli. Hän oli aika väsynyt vielä sairautensa jälkeen. Matka meni nopeasti (n. 10 km) ja olimmekin jo Niemelän pihalla.

Mäen rinteessä olevasta isosta rakennuksesta tuli väkeä meitä vastaanottamaan. Vanhempi rouva sanoi olevansa Naima-emäntä ja me saimme kutsua häntä Naima-tädiksi. Hän toivotti meidät tervetulleiksi ja hymyili iloisesti! Sisällä esiteltiin talon tyttäret: Liisa (23 v.), Helmi (21 v.), Kerttu (14 v.) ja Kirsti (11 v.). Heidän vanhin tyttärensä Aili (28 v.) oli avioitunut joitakin vuosia aiemmin ja muuttanut naapurikylään, Riihivalkamaan, Markkulan Kallen emännäksi. Samoin tapasimme talon pojat: Unto (16 v.), Pekka (8 v.) ja Jukka (3 v.). Mikä sattuma! Nuoremmilla pojilla oli samat nimet kuin veljilläni! Tapasin myös ensi kerran isoenoni Jussin, joka asui perheensä kanssa aivan lähistöllä – Käpynummella talossaan. Hän työskenteli kotitalossaan Niemelässä. Oli myös sukulaismies Peltolan Heikki, joka toimi talossa etumiehenä. (Näitä asioita mm. olin kirjoitellut päiväkirjaani joskus sotien jälkeen.) Suuressa keittiössä oli pitkä ruokapöytä ja penkit. En ollut koskaan aikaisemmin nähnyt niin pitkää pöytää, jolle oli katettuna paljon ruokaa – ihan meitä varten.

Pekan kamariin, joksi huonetta nykyään kutsutaan, oli meille sijoitettu vuoteet ja Seija-vauvalle oli varattu kehto varusteineen ja pitsilakanoineen kaikkineen. Tämä huone sijaitsi aivan keittiön vieressä ja siellä asuimme koko

Hakalan sisarukset sukukokouksessa v 1992. Vasemmalta Jukka, Seija, Pekka, Jaakko, Sinikka ja Tapio.

Anna elämän puhua,
se kuiskaa suruista ja hymyilee ilosta,
se tarjoaa kaikki värit,
jotta kasvaisit matkallasi
itsesi kokoiseksi ja itseäsi arvostavaksi
Sinikka Koivuniemi 24.10.2013

Kesäretki Pohjois-Tammelaan sunnuntaina 25.5.2014

Ryhdän sukuseura on järjestänyt vuosittain kesäretken suvun kannalta mielenkiintoisiin kohteisiin. Nyt on vuorossa Tammelan pohjoiset kylät Susikas, Torajärvi, Kuuslammi ja Teuro.

Ohjelma:
Lähtö klo 9.30 linja-autolla Tammelan kirkolta. Erkki Tiensuu opastaa Susikkaan ja Torajärven seudut, mm. Puhtila ja Saarnakivi. Lauri Terho opastaa Kuuslammin ja Teuron. Teuron kylätalolla kylän esittelyä ja keittolounas sekä kahvi. Sen jälkeen kävelyretki ja tutustuminen Ruusilan kotimuseoon. Paluu Tammelan kirkolle klo 16.00.

Retken hinta ruokailuineen on 25 euroa. Ilmoittautumiset pyydetään tekemään mahdollisimman hyvissä ajoin, koska se helpottaa järjestelyjä. Ilmoittaudu kuitenkin viimeistään 11.5. mennessä! Mieluiten ilmoittaudutaan maksamalla osallistumismaksu tilille,

Ryhdän sukuseura FI03 5025 3340 0400 09

Voit myös ilmoittautua suoraan hallituksen jäsenelle, jolloin maksu suoritetaan retken aikana.

Mukaan mahtuu 46 henkeä. Toivomme runsasta osanottoa! Riittävä osanotto kattaa retken kulut ja antaa mahdollisuuden retkeilyjen järjestämiseen jatkossakin!

Retki on avoin kaikille eikä edellytä seuran jäsenyyttä tai sukuun kuulumista.